

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžk/22/2017
Identifikačné číslo spisu: 1016201687
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2018
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:1016201687.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a z členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Eriky Šobichovej, v právnej veci žalobcu: V. A., narodená XX.XX.XXXX, bytom v A., M. R. M. XXX, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, so sídlom v Bratislave, Námestie slobody 12, o preskúmanie zákonnosti a postupu rozhodnutia žalovaného z 23. júna 2016, sp. zn. 9278/2016-PO-ZB, ev. č. 41098/2016, o kasačnej sťažnosti žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 07. júna 2017, č. k. 13S/46/2016-331, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .
- II. Návrh na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti z a m i e t a .
- III. Účastníkom konania náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I. Rozhodnutie správneho súdu

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „správny súd“) rozsudkom zo 07. júna 2017, č. k. 13S/46/2016-331 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ a „rozhodnutie správneho súdu“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala preskúmania zákonnosti postupu a rozhodnutia Centra právnej pomoci z 23. júna 2016, sp. zn. 9278/2016-PO-ZB, ev. č. 41098/2016 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy“), ktorým Centrum právnej pomoci zamietlo odvolanie žiadateľky (žalobkyne) a potvrdilo v celom rozsahu rozhodnutie Centra právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom z 19. mája 2016, sp. zn. 3N 8 673/2016-KaZH, č. rz. 33 743/2016 (ďalej len „rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy“), ktorým Centrum právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom zastavilo podľa § 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku správne konanie vo veci žiadateľky (žalobkyne) o právnu pomoc. Správny

súd žalovanému orgánu verejnej správy náhradu trov konania nepriznal.

2. Správny súd v napadnutom rozhodnutí uviedol, že v predmetnej veci zostalo medzi účastníkmi sporné, či právna vec, v ktorej mal by žalobkyňa ustanovený advokát na jej zastupovanie, je vecou správneho súdnictva a vzťahuje sa potom na poskytovanie právnej pomoci zákon č. 327/2005 Z. z. alebo vec trestnoprávna, na ktorú tento zákon nedopadá.

3. Správny súd v tejto súvislosti poukázal na závery, ktoré vyslovil Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozhodnutí z 21. augusta 2013, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky 5/2014 pod číslom 70. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tomto judikáte konštatoval, že v rámci trojdelenia štátnej moci na zákonodarnú, výkonnú a súdnu možno prokuratúru spolu s ochrancom práv, v rámci širšieho ponímania štátu a verejnej správy, zaradiť do moci súdnej, avšak s prihliadnutím na článok 149 Ústavy Slovenskej republiky, ako i na znenie právnej normy ustanovenej v § 2 zákona o prokuratúre treba prokuratúru považovať za štátny orgán s osobitným postavením - sui generis, ktorého postavenie ako i pôsobnosť upravuje osobitný právny predpis. Z uvedeného možno jednoznačne dospieť k záveru o tom, že prokuratúru nie je možné považovať za správny orgán, ktorého legálna definícia je obsiahnutá v ustanovení § 1 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého je správnym orgánom štátny orgán, orgán územnej samosprávy, orgán záujmovej samosprávy, fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, s tým záverom, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy vydané v trestnom konaní nemožno považovať za rozhodnutie vydané v správnom konaní podliehajúce prieskumnej právomoci správnych súdov podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Najvyšší súd Slovenskej republiky uzavrel, že prokuratúra v zmysle zákona č. 153/2001 Z. z. plní úlohy stanovené v § 4 tohto zákona a v tomto prípade nie je na preskúmanie zákonnosti jej postupu a rozhodnutí daná právomoc súdu, ale právomoc prokuratúry.

4. Správny súd dodal, že v predmetnej právnej veci žiadala žalobkyňa právnu pomoc ohľadne preskúmania rozhodnutia Okresnej prokuratúry Nitra, ktoré bolo vydané vo veci podaného trestného oznámenia žalobkyne o oznámení jej podozrenia, že v súvislosti s jej vylúčením z vysokoškolského štúdia bol spáchaný trestný čin. Prokuratúra v tejto veci rozhodovala podľa Trestného poriadku, pričom konala ako orgán činný v trestnom konaní. Vykonávala teda úlohy v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z. z.. V takomto prípade (ako bolo uvedené vyššie) nie je daná právomoc súdu na prieskum jej postupu a vydaného rozhodnutia. Ide o uplatnenie jej pôsobnosti v trestnom konaní a v tomto zmysle je právna vec, v ktorej žalobkyňa žiadala poskytnúť právnu pomoc trestnou vecou, tak ako správne uzavrel žalovaný orgán verejnej správy. Ak potom žalovaný orgán verejnej správy ako aj Centrum právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom dospeli k záveru, že vzhľadom na trestnoprávny charakter veci nie je daná ich pôsobnosť, tak vec správne právne posúdili a o veci rozhodli v súlade so zákonom. Závery žalovaného orgánu verejnej správy ohľadne trestnoprávneho charakteru veci pritom vychádzajú z obsahu administratívneho spisu, keď sama žalobkyňa predložila ku svojej žiadosti práve rozhodnutia Okresnej prokuratúry Nitra, ktoré boli vydané podľa Trestného poriadku a z nich je možné bez pochybností urobiť záver o tom, že konajúca prokuratúra bola pri tomto rozhodovaní v postavení orgánu činného v trestnom konaní a nie orgánu verejnej správy, ktorý by rozhodoval v administratívnom konaní. Vzhľadom na uvedené správny súd, žalobu žalobkyne ako nedôvodnú zamietol.

5. Správny súd ďalej uviedol, že niektoré rozhodnutia a postup prokuratúry podliehajú súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva. Ide napríklad o rozhodnutia, ktoré prokuratúra vydáva ako povinná osoba v prípadoch, keď postupuje podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám alebo tiež rozhodnutia, ktoré vydáva ako služobný úrad vo veciach služobného pomeru prokurátorov. V týchto prípadoch však nejde o rozhodnutia vydávané pri plnení úloh podľa § 4 ods. 1 písm. a/ zákona č. 153/2001 Z. z. tak ako je tomu v prejednávanej veci. Je však už súdnou praxou vyriešené, že v prípade, že prokuratúra koná ako orgán činný v trestnom konaní, nie je daná právomoc súdu na preskúmanie jej postupu a rozhodovania. V takomto prípade prokuratúra nevystupuje ako orgán verejnej správy, ktorý koná v rámci administratívneho konania, ale (ako bolo uvedené vyššie) ako

orgán činný v trestnom konaní podľa Trestného poriadku.

6. Žalobkyňa na pojednávaní, ktoré bolo vo veci vytýčené, namietala, že správny súd sa mal z úradnej povinnosti zaoberať tým, či nie je rozhodnutie, ktoré učinila predmetom súdneho prieskumu, ničotné. Poukázala pritom na skutočnosť, že podľa jej názoru je rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy vydané v tejto veci opatrené sfaľšovaným podpisom. K uvedenému záveru došla prostým porovnaním podpisov vedúceho kancelárie Centra právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom na rôznych rozhodnutiach. Správny súd k uvedenému poznamenal, že rozhodnutie, ktoré je predmetom súdneho prieskumu vydali zákonom stanovené orgány, v rámci svojej právomoci a pôsobnosti na základe účinného právneho predpisu. K otázke podpisu na rozhodnutí prvoinštančného orgánu verejnej správy, ktoré samo o sebe nie je predmetom súdneho prieskumu, správny súd uviedol, že je zrejmé, že pred podpisom osoby, ktorá toto rozhodnutie podpísala, je skratka „v. z.“, ktorá znamená v zastúpení. Z uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie podpísala osoba zastupujúca vedúceho kancelárie Centra právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom. Z označenia osoby zodpovednej za správnosť, správny súd dôvodil, že išlo o Mgr. W., ktorá ako vyplývalo z administratívneho spisu (napr. z listiny „predloženie odvolania“), je jeho zástupkyňou. Správny súd nemal pochybnosť o oprávnení tejto osoby konať za vedúceho kancelárie Centra právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom. Námietku žalobkyne ohľadne ničotnosti rozhodnutia z týchto dôvodov správny súd považoval za nedôvodnú.

7. Žalovaný orgán verejnej správy bol v konaní úspešný a preto by mu z hľadiska úspechu v konaní patrila náhrada trov konania. Vzhľadom na skutočnosť, že takúto náhradu konania nežiadal, správny súd rozhodol o trovách konania, tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia správneho súdu.

II.

Kasačná sťažnosť žalobkyne

Návrh žalobkyne na priznanie odkladného účinku kasačnej sťažnosti

8. Žalobkyňa (sťažovateľka) podala riadne a včas proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 07. júna 2017, č. k. 13S/46/2016-331 kasačnú sťažnosť (ďalej len „podaná kasačná sťažnosť“ a „kasačná sťažnosť žalobkyne“), v ktorej sa domáhala aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“) zrušil rozhodnutie správneho súdu a podľa povahy mu vrátil vec na ďalšie konanie alebo aby zmenil rozhodnutie správneho súdu tak, že zruší rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy. Žalobkyňa sa zároveň domáhala aby kasačný súd priznal podanej kasačnej sťažnosti odkladný účinok.

9. Na úvod sťažovateľka v podanej kasačnej sťažnosti uviedla, že podáva kasačnú sťažnosť z dôvodov podľa ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Správneho súdneho poriadku.

10. Následne sťažovateľka poukázala na odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu a zrekapitulovala priebeh správneho konania spolu s citáciou viacerých dotknutých ustanovení právnych predpisov. Podľa sťažovateľky z ňou uvedeného vyplýva, že nežiadala o pomoc v trestnoprávnej veci, ale o pomoc vo veci konania pred súdom v správnom súdnictve, na ktorú sa vzťahuje zákon č. 327/2005 Z. z.. Ďalej sťažovateľka uviedla, že orgánmi činnými v trestnom konaní sú prokurátor a policajt a nie Okresná prokuratúra v Nitre.

11. Sťažovateľka rovnako zotrvala na tom, že podpis na rozhodnutí prvoinštančného orgánu verejnej správy bol sfaľšovaný, pričom pri sfaľšovanom podpise nie je uvedená skratka „v. z.“.

12. V podanej kasačnej sťažnosti ďalej sťažovateľka namietala, že správny súd nezohľadnil rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2013, sp. zn. 2Sžo/28/2012, ktoré mu sťažovateľka predložila v konaní a odklonil sa tým od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

13. Sťažovateľka v podanej kasačnej sťažnosti namietala aj nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu.

III.

Vyjadrenie žalovaného orgánu verejnej správy ku kasačnej sťažnosti

14. K podanej kasačnej sťažnosti sa žalovaný orgán verejnej správy nevyjadril.

IV.

Právny názor kasačného súdu

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný podľa § 21 písm. a/ Správneho súdneho poriadku v spojení s § 438 ods. 2 Správneho súdneho poriadku, po tom, čo zistil, že kasačná sťažnosť bola podaná riadne a včas (§ 443 Správneho súdneho poriadku a § 444 Správneho súdneho poriadku), oprávnenou osobou na podanie kasačnej sťažnosti (§ 442 Správneho súdneho poriadku), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je kasačná sťažnosť prípustná (§ 439 Správneho súdneho poriadku), kasačná sťažnosť má predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 Správneho súdneho poriadku a § 57 Správneho súdneho poriadku) preskúmal napadnuté rozhodnutie správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v podanej kasačnej sťažnosti podľa § 440 Správneho súdneho poriadku, § 441 Správneho súdneho poriadku a § 453 Správneho súdneho poriadku a postupom podľa § 455 Správneho súdneho poriadku bez nariadenia pojednávania, keď deň verejného vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu a na webovom sídle kasačného súdu (www.nsud.sk) podľa § 137 ods. 4 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, po neverejnej porade senátu (§ 137 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 452 ods. 1 Správneho súdneho poriadku) dospel k záveru, že kasačnú sťažnosť je potrebné zamietnuť.

16. Predmetom konania pred správnym súdom bolo preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia Centra právnej pomoci z 23. júna 2016, sp. zn. 9278/2016-PO-ZB, ev. č. 41098/2016, ktorým Centrum právnej pomoci zamietlo odvolanie žiadateľky (žalobkyne) a potvrdilo v celom rozsahu rozhodnutie Centra právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom z 19. mája 2016, sp. zn. 3N 8 673/2016-KaZH, č. rz. 33 743/2016, ktorým Centrum právnej pomoci, Kancelária Žiar nad Hronom zastavilo podľa § 30 ods. 1 písm. e/ Správneho poriadku správne konanie vo veci žiadateľky (žalobkyne) o právnu pomoc.

17. Na úvod kasačný súd uvádza, že pri hľadaní odpovede na otázku, či právny akt, proti ktorému smeruje žaloba na preskúmanie jeho zákonnosti v správnom súdnictve, podlieha súdnemu preskúmaniu, musí správny súd vychádzať predovšetkým zo všeobecných ustanovení Správneho súdneho poriadku (druhej hlavy, prvej časti).

Podľa § 6 ods. 1 Správneho súdneho poriadku správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 7 Správneho súdneho poriadku Správne súdy nepreskúmajú

a/ právoplatné rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ak účastník konania pred ich právoplatnosťou nevyčerpal všetky riadne opravné prostriedky, ktorých použitie umožňuje osobitný predpis; povinnosť vyčerpať všetky riadne opravné prostriedky sa nevzťahuje na prokurátora a zainteresovanú verejnosť, ak táto nebola na podanie riadneho opravného prostriedku oprávnená,

b/ správne akty orgánov verejnej správy, ktoré nemajú povahu rozhodnutia o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby, najmä rozhodnutia a opatrenia organizačnej povahy a rozhodnutia a opatrenia upravujúce vnútorné pomery orgánu, ktorý ich vydal, ak tento zákon neustanovuje inak,

c/ všeobecne záväzné právne predpisy, ak tento zákon neustanovuje inak,

d/ súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, v ktorých je daná právomoc súdu v civilnom procese,

e/ rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania,
f/ rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy, ktorých vydanie závisí výlučne od posúdenia zdravotného stavu osôb alebo technického stavu vecí, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania, zamestnania, podnikateľskej alebo inej hospodárskej činnosti; to neplatí na rozhodnutia a opatrenia v sociálnych veciach,
g/ rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy o nepriznaní alebo odňatí odbornej spôsobilosti fyzickej osobe a právnickej osobe, ak neznamenajú právnu prekážku výkonu povolania alebo zamestnania,
h/ rozhodnutia, opatrenia, rozkazy, nariadenia, príkazy a pokyny, personálne rozkazy a disciplinárne rozkazy orgánov verejnej správy, ktorých preskúmanie vylučuje osobitný predpis.

18. Z citovaných ustanovení Správneho súdneho poriadku je zrejmé, že pre vymedzenie právomoci súdov v správnom súdnictve je rozhodujúce zistenie, či sa žalobca domáha preskúmania zákonnosti právneho aktu verejnej správy. Kľúčovým pojmom je preto samotný pojem verejná správa. Podľa kasačného súdu je účelné vychádzať z definície pojmu verejná správa, F. S., ktorá vychádza zo známej Motesquieovej definície delby štátnej moci na zákonodarnú, výkonnú a súdnu. Odpočtom moci súdnej a zákonodarnej dospejeme k materiálnemu vymedzeniu pojmu verejnej správy ako súhrnu zvyškových štátnych činností, ako aj k formálnemu vymedzeniu pojmu verejná správa ako činnosť takých orgánov štátu alebo verejnej moci, ktoré nie sú ani zákonodarnými zbormi, ani súdmi.

19. Podľa čl. 149 Ústavy Slovenskej republiky prokuratúra Slovenskej republiky chráni práva a zákonom chránené záujmy fyzických a právnických osôb a štátu. Z článku 151 Ústavy Slovenskej republiky potom vyplýva, že podrobnosti o vymenúvaní a odvolávaní, právach a povinnostiach prokurátorov a organizácii prokuratúry ustanoví zákon.

20. Skutočnosť, že Ústava Slovenskej republiky zaradila štátny orgán - prokuratúru do samostatnej ôsmej hlavy, nasvedčuje tomu, že tento orgán nie je orgánom verejnej správy. Predtým platný zákon o prokuratúre (zákon č. 314/1996 Zb.), ani v súčasnosti platný zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre nezveruje prokurátorom právomoc rozhodovať o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Z uvedeného potom jednoznačne vyplýva, že prokuratúru nemožno považovať za orgán verejnej správy v zmysle legálnej definície obsiahnutej v Správnom poriadku, a že rozhodnutia prokurátora sú preto vylúčené z právomoci súdov v správnom súdnictve. To však neznamená, že by rozhodnutia prokurátora boli absolútne nepreskúmateľné. Zákon č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre, ako aj Trestný poriadok upravujú procesný postup pri ich preskúmaní (cestou nadriadenej prokuratúry).

21. Kasačný súd z predloženého administratívneho spisu zo Žiadosti o poskytnutie právnej pomoci zo 16. mája 2016 zistil, že žalobkyňa žiadala o poskytnutie právnej pomoci vo veci „Konanie pred súdom v správnom súdnictve. Žaloba na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia. Návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia.“ V podaní Doplnujúce informácie pre Centrum právnej pomoci zo 16. mája 2016 žalobkyňa uviedla napadnuté rozhodnutia okresného prokurátora v Nitre a to uznesenie z 13. novembra 2015, 1Pn 1288/15/4403-12, uznesenie z 21. marca 2016, 1Pn 1288/15/4403-29 a uznesenie z 28. apríla 2016, 1Pn 212/16/4403-12, ktoré boli vydané vo veci podaného trestného oznámenia žalobkyne o oznámení jej podozrenia, že v súvislosti s jej vylúčením z vysokoškolského štúdia bol spáchaný trestný čin.

22. Z uvedeného podľa kasačného súdu jednoznačne vyplýva, že právomoc iného orgánu ako správneho súdu je daná charakterom týchto rozhodnutí, ktoré boli vydané v trestnom konaní. Z toho dôvodu, keďže sa jedná o rozhodnutia v trestnom konaní, ako i s prihliadnutím na obsah písomných podaní žalobkyne, ktorými žiadala žalobkyňa o poskytnutie právnej pomoci vo veci „Konanie pred súdom v správnom súdnictve. Žaloba na preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia. Návrh na odklad vykonateľnosti rozhodnutia.“ orgány verejnej správy správne ustálili, že sa jedná o trestnoprávnu vec, na ktorú sa zákon č. 327/2005 Z. z. nevzťahuje.

23. Vo vzťahu k námietke žalobkyne, že orgánmi činnými v trestnom konaní sú v zmysle § 10 ods. 1 Trestného poriadku len prokurátor a policajt, kasačný súd uvádza, že všetky tri vyššie spomínané rozhodnutia vydali okresní prokurátori Okresnej prokuratúry v Nitre, o čom svedčí jednak text záhlavia týchto rozhodnutí („prokurátorka Okresnej prokuratúry Nitra v trestnej veci...“) ako aj podpis okresných prokurátorov na uvedených rozhodnutiach. Nič na tom nemení ani skutočnosť, že rozhodnutia boli vydané pod hlavičkou Okresnej prokuratúry Nitra. Ak by tieto rozhodnutia boli vydané Okresnou prokuratúrou Nitra, tak by museli byť vydané prokurátorom, ktorý stojí na čele Okresnej prokuratúry Nitra (§ 43 ods. 2 zákona č. 153/2001 Z. z.), a ktorý riadi činnosť Okresnej prokuratúry Nitra, a ním by aj museli byť podpísané.

24. Po preštudovaní obsahu administratívneho a súdneho spisu, s prihliadnutím na uvedené námietky sťažovateľky, neostávalo kasačnému súdu nič iné ako skonštatovať, že sťažovateľka žiadala o poskytnutie právnej pomoci v trestnoprávnej veci, na ktorú sa zákon č. 327/2005 Z. z. v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 a contrario zákona č. 327/2005 Z. z. nevzťahuje, a preto bol zákonný postup a rozhodnutie prvoinštančného orgánu verejnej správy, ktorý rozhodol o tom, že správne konanie vo veci poskytnutia právnej pomoci sťažovateľke zastavil.

25. Vo vzťahu k námietke žalobkyne, že podpis na rozhodnutí prvoinštančného orgánu verejnej správy bol sfaľovaný, pričom pri sfaľovanom podpise nie je uvedená skratka „v. z.“, kasačný súd uvádza, že sa plne stotožňuje s odôvodnením tejto námietky žalobkyne správnym súdom, a že z podpisu na prvopise rozhodnutia prvoinštančného orgánu verejnej správy je jasne viditeľné, že pred samotným podpisom konajúcej osoby je rukou napísaná skratka „v. z.“. Uvedená námietka žalobkyne je preto podľa kasačného súdu nedôvodná.

26. Podľa žalobkyne nemal ďalej správny súd zohľadniť rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2013, sp. zn. 2Sžo/28/2012, ktoré mu sťažovateľka predložila v konaní, čím sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe Najvyššieho súdu Slovenskej republiky.

27. Z obsahu potvrdzujúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. februára 2013, sp. zn. 2Sžo/28/2012 kasačný súd zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa plne stotožnil s názorom krajského súdu v prejednávanej veci, keď podľa názoru krajského súdu „nepochybnosť“ je kritériom, ktoré musí byť splnené aj pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu podľa § 8 zákona o poskytovaní právnej pomoci. Táto nepochybnosť musí vyplývať z jednoznačných skutočností daných zákonom, a nie zo skutočností zatiaľ nepreukázaných, predpokladajúcich ďalšie dokazovanie. Preto zákon o poskytovaní právnej pomoci príkladmo uvádza, na aké skutočnosti má odporca pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti prihliadať, a to uvedením takých skutočností ako je preklúzia práva, premlčanie, neschopnosť označenia dôkazov na preukázanie tvrdení žiadateľa. K záveru o zrejmej bezúspešnosti sporu možno dospieť tiež v prípadoch preukázaných prekážok vedenia konania ako napr. nedostatku právnej subjektivity účastníkov konania, nedostatku spôsobilosti byť účastníkom konania, litispedencie, rei iudicata, uplynutia lehoty na podanie opravných prostriedkov a neprípustnosť opravných prostriedkov (riadnych, mimoriadnych, tiež žalôb a odvolaní podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku), a podobne.

28. Pojem „zrejma“ bezúspešnosť sporu podľa názoru krajského súdu potom znamená nepochybná, istá bezúspešnosť. Zákon o poskytovaní právnej pomoci nepredpokladaná len bezúspešnosť sporu, ale predpokladá jeho zrejmú bezúspešnosť, t. j. musí sa jednať o nepochybnú, takmer istú bezúspešnosť sporu. O takýto prípad sa nemôže jednať vtedy, keď rozhodnutie o budúcom spore závisí od dokazovania a vyhodnotenia vykonaných dôkazov za účelom ustálenia skutkového stavu veci, ktorý sa stane podkladom právneho posúdenia veci. Zrejmú bezúspešnosť nemožno konštatovať ani v prípadoch, kde rozhodnutie súd vydáva na náklade uváženia. Rozhodovaním orgánu verejnej správy nemôže ísť o prejudikovanie práva pri posudzovaní určitého sporu.

29. Ani táto námietka žalobkyne nie je podľa kasačného súdu dôvodná, keď orgány verejnej správy v

administratívnom konaní, neposudzovali zrejmú bezúspešnosť sporu ale to, či vec, s ktorou sa obrátila žalobkyňa na prvoinštančný orgán verejnej správy je vecou správneho súdnictva alebo trestnoprávnou vecou, na ktorú sa zákon č. 327/2005 Z. z. v zmysle § 3 nevzťahuje.

30. K nedostatočnému odôvodneniu rozhodnutia správneho súdu, namietaného žalobkyňou, odvolací súd uvádza, že ju rovnako nepovažuje za dôvodnú, nakoľko ako už bolo mnohokrát judikované, že v odôvodnení rozhodnutia je potrebné objasniť len skutočnosti, ktoré majú pre vec podstatný význam. V tejto súvislosti Ústavný súd Slovenskej republiky uviedol, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (sp. zn. IV. ÚS 112/05, sp. zn. I. ÚS 117/05).

31. Kasačný súd preto dospel zhodne ako krajský súd k záveru, že orgány verejnej správy oboch inšancií postupovali v danej veci v intenciách citovaných právnych noriem, pre svoje rozhodnutie si zadovážili dostatok skutkových podkladov, na základe ktorých náležitým spôsobom zistili skutkový stav a aplikáciou relevantných zákonných ustanovení zo skutkových okolností vyvodili správny právny záver, a preto správny súd nepochybil, keď žalobu sťažovateľky zamietol.

32. Na základe uvedeného sa kasačný súd stotožnil so záverom správneho súdu, že rozhodnutie žalovaného orgánu verejnej správy je v súlade so zákonom a ani námietky sťažovateľky uvádzané v podanej kasačnej sťažnosti proti rozhodnutiu správneho súdu neboli spôsobilé spochybniť závery, ku ktorým správny súd dospel a dostatočne presvedčivým spôsobom uviedol v odôvodnení svojho rozhodnutia. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani kasačný súd, preto kasačnú sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietol podľa ustanovenia § 461 Správneho súdneho poriadku.

33. Vzhľadom na obsah rozhodnutia kasačného súdu o podanej kasačnej sťažnosti (jej zamietnutie pre nedôvodnosť) rozhodol kasačný súd o návrhu žalobkyne na priznanie odkladného účinku podanej kasačnej sťažnosti tak, že ho zamietol podľa § 188 Správneho súdneho poriadku v spojení s ustanovením § 447 ods. 2 in fine Správneho súdneho poriadku, keď neboli podľa kasačného súdu dané dôvody podľa § 185 písm. a/ a písm. b/ Správneho súdneho poriadku pre priznanie odkladného účinku podanej kasačnej sťažnosti.

V.

Trovy kasačného konania

34. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že žalobkyni (sťažovateľke), ktorá nemala v konaní o kasačnej sťažnosti úspech, nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal (§ 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 167 ods. 1 a contrario Správneho súdneho poriadku).

35. Žalovanému orgánu verejnej správy kasačný súd nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznal, keď žalovaný orgán verejnej správy si tento nárok neuplatnil, navyše jeho priznanie žalovanému orgánu verejnej správy nemožno ani spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 Správneho súdneho poriadku v spojení s § 168 Správneho súdneho poriadku).

36. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v danej veci rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.